

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

červenec, srpen 2023

U prvního svatého přijímání bylo letos 35 dětí. Mši svatou doprovázel zpěvem sbor školních dětí.

foto: Vít Horník

Přespávačka dětského sboru plná zábavy a kreativity

O víkendů 27. a 28. 5. 2023 se na naší faře u sv. Augustina konala úžasná přespávačka sboru mládeže, který vedou Marie Vichrová spolu s Annou Horníkovou. V sobotu odpoledne se holky sešly ve 13 hodin a jejich dobrodružství mohlo začít. Celý program nabízel pestrou škálu aktivit, které probíhaly jak venku na faře, tak i v parku na Kraví hoře.

Dívky se nejdřív pustily do různých her a soutěží, které rozvíjely jejich týmového ducha a radost ze společně stráveného času. Za odměnu se pak osvěžily nanuky a daly si dobrou svačinu, která jim dodala energii pro další aktivity.

Jedním z vrcholů dne bylo vytváření náramků z barevných korálků a látkových ozdob ve formě kytiček na čelenky nebo jako brož, které budou ozdobou nejen pro ně samotné, ale také na nadcházejícím farním jarmarku.

K večeri si holky připravily chutné toasty se šunkou a sýrem. Večer byla na programu vtipná módní přehlídka, kde se děvčata mohla předvést ve svých

foto: Vít Horník

nejvtipnějších a nejzajímavějších oblečcích. Pak si společně užily pohádku Rebelka. Po romantické noci ve spacácích a na karimatkách je čekala bohatá snídaně z dobrot, které ochotně připravily rodiče.

Dívky, které navštěvují farní sbor, si přespávačku náramně užily. Byl to skvělý způsob, jak strávit víkend plný zábavy a tvořivosti. Tato přespávačka dívkám umožnila prohloubit přátelství a strávit společný čas se svými sborovými kamarádkami.

Těšíme se na další podobné akce!

Anežka Havlíčková

Slovo úvodem

Vážení a milí farníci,

je dovolená dovolena...? Otázka je víc než slovní hříčka, naznačuje často složitou a někdy i bolavou situaci. Já si dovolenou nemůžu dovolit, řekne totiž většinou člověk nikoli chudý, nýbrž přes rozumnou míru zodpovědný, a tudíž podle vlastního přesvědčení nenahraditelný. Zle je pak nejen s ním, ale i pro mnohé kolem něj – stane se otrokem a zároveň otrokářem.

Aby se mohlo dobře pracovat, je nutno si důkladně odpočinout; aby se dalo spravedlivě odpočívat, je nutné něco pořádného udělat. V této větě je skryto tajemství vyváženosti mezi schopností a výkonem, možnostmi a výsledkem. Jsou lidé, jejichž aktivita a činorodost je často obdivuhodná. Pozornější pohled zblízka ale prozradí vážný problém – problém útěku: před sebou, před druhými, před Bohem...

Spirituální teologie užívá jeden výstižný termín: hereze činnosti. Heretik je člověk vytrhující část pravdy z kontextu celku, často do té míry, že se z jeho pravdy stane fanatismus. Hereze činnosti je fanatismus výkonů: kdo už dá Bohu svět do pořádku, když ne já... Na druhou stranu, před pocitem prázdnoty, nespokojenosti se sebou či s druhými člověk neochrání nekončící vřava silných zážitků. Před vlastním já člověk neuteče. Neprávem pozapomenutý brněnský básník Klement Bochořák je autorem geniálních veršů: „Kdo nemá doma státní – tomu nepomůže dálka a v ní – nejsvůdnější růže... Kdo nemá doma státní – sebe samého se leká – a před sebou chce ujet kamsi do daleka...“

Verše nejdete na kamenné desce cestou od divadla Husa na provázku do restaurace L'Eau Vive, kam můžete pozvat někoho, na koho jste už dlouho neměli čas. Třeba se díky tomu (o sobě) dozvíte, co jste už dávno potřebovali slyšet, ale „když ono je pořád tolik práce...“

A všem přeji, aby nás na konci prázdninových cest čekalo, co máme nejkrásnější: naše doma.

Váš farář Petr Vrbacký

Stalo se

V pátek 2. června proběhla Noc kostelů.

~

V neděli 4. června děti přijaly první svaté přijímání.

~

Ve čtvrtek 8. června se konala slavnost Těla a krve Páně.

~

Sbírka na charitu vynesla 38 351 Kč.

~

V neděli 11. června se uskutečnil farní den na nádvoří Starobrněnského kláštera. K dispozici bylo připraveno občerstvení, program pro děti, prohlídka areálu či tradiční příležitost ke sdílení.

~

V sobotu 24. června se uskutečnila slavnost Narození sv. Jana Křtitele.

~

V neděli 18. června se utkali ministranti a otcové ve fotbalovém zápase.

Zesnuli:

16. 6. PhDr. Zuzana Šlofová (*1948)

Zaznělo v kázání

K Bohu vede cesta, kterou dává On sám.
o. Petr Vrbacký

Všichni jsme nemocní – tedy hříšní, a jen Bůh sám je Lékař, který nás uzdravuje z ran našich hříchů.

o. Petr Vrbacký

Alžběta Daňková

Dvěma dlouhotrvajícími potlesky na konci dopolední bohoslužby 20. června poděkovali farníci za devítileté vedení menších ministrantů Ondrovi Pilerovi a Vítkovi Sapákovi. Martin Tollner jménem rodičů předal pozornost k potěše i dočerpání sil.

Fotbalové utkání z pohledu brankářů

foto: Vít Horník

V neděli 18. 6. se konalo fotbalové klání ministrantů a otců. Motivace nechyběla ani jedné ze stran. Iniciativy se hned od počátku chopil tým ministrantů a otcům se z jejich černých dresů musely dělat až mžítka před očima. Po pár minutách přišel zasloužený vedoucí gól z kopačky Petra Závíšky, který propálil vše živé před sebou a otevřel skóre. Zatímco černý tým zvedal diváky ze sedadel pohlednými kombinacemi, otcům v bílém trvalo než nahodili motory. V prvním poločase se často uchylovali k individuálním akcím, které ale končily na perfektně pracující ministrantské zdi, která směrem ke své zdi nepustila ani myš. Obláště přesná fyzická hra Vítko Sapáka musí ještě teď budit útočníky otců ze snů. Ani ministranti se již ovšem neprosadili a žehrali na svou tradiční slabinu – zakončení. Většina šancí končila střelou do gólmana otců, který se měl co ohánět, a když už byl překonán, excelovali ministranti v míjení prázdné brány. Druhý poločas začal ve stejném duchu jako první, ale otcové postupně vzepjali své síly a zápas vyrovnali, jejich útoky se stále více blížily k bráně ministrantů, dvě střely bílí dokonce otřeli o tyč. Poté jsem byl bolestivě zasažen z bezprostřední blízkosti do palce pravé ruky a chvíli to dokonce vypadalo na střídání gólmanů, ale o dvě minuty později kapitán černých, Ondra Piler, vložil míč do cesty Zicova nosu a na zraněné brankáře byl stav 1:1. Po krátké pauze zápas pokračoval tlakem bílých, ale když Štěpán Buchta našel nádhernou křížnou přihrávkou přes šíři hřiště znovu volného Peťu Závíšku, který podruhé zavěsil, bylo o výsledku rozhodnuto. Kromě druhé výhry v řadě se ministranti mohli těšit z prvního čistého konta po více než 10 letech, zatímco otcové byli odměněni uznalým potleskem za bojovný výkon, kterým přispěli k pohlednému a kvalitnímu zápasu.

Z brány ministrantů Petr Zuziak, Zuzi

Jarní kolo fotbalového utkání ministranti – otcové bylo očekáváno s napětím, zda se otcům vydaří revanš za nepovedené podzimní kolo. O. Petr při ohláškách potvrdil, že výsledek bude příští neděli oznámen stejně jako volba papeže: kouřem. Tedy budou-li mít ministranti kadidlo, vyhráli.

Počasi nám tentokrát přálo. Zápas samotný byl poměrně vyrovnaný, ale balón se odrazil výhodněji pro ministranty. Tak tomu bylo i před prvním gólem, kdy po jedné z útočných akcí borců v černém skončil míč přesně na kopačce útočníka v ideální pozici cca 3 m před brankou otců.

Ve druhém poločase se obraz hry moc nezměnil, šance byly na obou stranách. Otcové dokonce trefili tyč, ale míčuda se opět odrazila jinam než bylo potřeba. To prostě našťve... Pak se gólman otců vyznamenal, když nadvakrát zabránil míči v cestě do sítě. Bohužel, napodruhé k tomu použil vlastní hlavu... Chvilí jsem si myslel, že budu mít nos jak lord Voldemort, ale když se mi asi po 10 minutách podařilo zastavit krvácení, tak jsem s úlevou zjistil, že nosu zbylo ještě dost a ani není zlomený. Na tomto místě musím ocenit fair play gesto ministrantů, kteří měli zahrát roh, ale místo toho míč odevzdali kopem do zámezí.

Po této pauze, která z fotbalu (hraného na 2 poločasy) udělala hokej (hraný na 3 třetiny), padl ještě jeden gól do nesprávné branky. Míč se dostal ze středu k volnému útočníkovi na levé straně. Gólman byl sice ve střehu a očekáváje tento záludný taktický prvek, hbitě vyběhl potřebným směrem, ale útočnickova noha byla přece jen rychlejší a stačila nasměrovat míč do brány otců.

Otcům se ani při závěrečné power play nepodařilo skórovat. Ministranti vyhráli 2:0 a díky tomu mohli následující neděli bohatýrsky zakouřit kadidlem. Děkujeme za férový zápas a těšíme se na podzim.

*Z branky otců Jakub Šebek, Zico
(oba texty redakčně kráceny)*

„Energii k aktivitám mně asi nejvíc dodává pocit nespravedlnosti.“ Rozhovor s Barborou Antonovou

Překladatelka, nakladatelka, politička, a hlavně ředitelka ženského spolku Vesna. Letos získala cenu Františka Kriegela za obětavou sociální práci a zdravotní pomoc nejpotřebnějším, nejzranitelnějším a sociálně slabým – od matek samoživitelek po ukrajinské uprchlíky. A také za bourání předsudků a otupování agrese ve společnosti. Výtěžek z farního jarmarku půjde letos právě na aktivity spolku Vesna, který sídlí v naší čtvrti na Údolní 10. Požádali jsme proto ředitelku spolku Barboru Antonovou o rozhovor a ona k naší radosti souhlasila.

Barboro, co pro Vás osobně znamená sociální práce? Jakým způsobem z pomoci ostatním čerpáte ve svém životě?

Nedělám sociální práci v tom formálním smyslu slova, ani Vesna neusiluje o status sociální služby. Spíš se snažím pomáhat věcem, které mně dávají smysl a kterým podle mého názoru v danou chvíli nevěnuje společnost dostatečnou pozornost. Moje role v procesu upozorňování na problém je spíš zprostředkovatelská, informace od odborníků se pokouším dostat mezi širší publikum. Takhle jsem se „přimotala“ třeba k tématu bezbariérovosti, paliativní péče, národnostních a etnických menšin, přes osobnost Lea Eitingera pak k tématu posttraumatického stresu... V současnosti je pro mě největším tématem postavení nízkopříjmových rodin včetně rodin bez domova, ke kte-

rým většinová společnost, bohužel včetně politiků, přistupuje s neuvěřitelnou přezíravostí a naprosto nelidsky.

Dopad těchto mých aktivit do osobního života je snad jen v tom, že si uvědomuju křehkost naší existence, a to jak fyzická, tak obecně „lidské“ – tedy to, jakou nám okolí přikládá důstojnost a právo na naplněný život.

Je o Vás známo, že jste neskutečně aktivní. Kde berete sílu na všechny projekty, kterým se věnujete, a co je pro Vás v životě hlavní motor?

Nepřijde mi, že bych byla nějak mimořádně aktivní, jen jsem asi víc vidět. Moje kolegyně ve Vesně pracují mnohem intenzivněji než já, jen je jejich práce nenápadnější, o to ale důležitější. Motor je asi silné slovo, ale energii k aktivitám mně asi nejvíc dodává pocit nespravedlnosti, neopodstatněného trestání části obyvatel za skutky, postoje nebo vrozené dispozice, které si nevybrali a kvůli kterým je jejich život jeden velký boj o důstojné přežití.

Musím hlavně připomenout, že to, že se můžu těmto věcem věnovat, souvisí i s neskutečnou podporou mého muže. Kdybych neměla finanční zázemí v rodině, nemohla bych se rozhodně věnovat svým „koníčkům“ a zřejmě bychom spolu žádný rozhovor nedělaly. Možnost pomáhat jakýmkoli způsobem ostatním je velké privilegium.

Co pro Vás znamená ocenění Františka Kriegla? Může pomoci Vesně v jejích činnostech?

Nedokážu posoudit, jestli ocenění nějak pomůže Vesně, snad se ale o aktivitách Vesny a zejména o lidech, se kterými pracujeme, dozví víc lidí. Samotná osobnost Františka Kriegla je nesmírně zajímavá tím, jak se Kriegel choval v různých etapách svého života. Nebýt roku 1968, připomínali bychom si ho zřejmě jen jako jednoho z mnoha budovatelů komunismu. Z ocenění si tedy odnáším hlavně to, že je potřeba neustále se zamýšlet nad tím, co člověk dělá v danou chvíli. Protože neexistuje žádné univerzální hrdinství nebo statečnost, je jenom správná reakce na konkrétní situaci.

Vesna započala svou činnost v covidovém roce a nyní spojuje pomoc samoživitelkám s pomocí ženám

a jejich rodinám z Ukrajiny. Jak toto „soužití“ funguje?

Tyto skupiny jsou vlastně velmi nesourodé. České rodiny, které docházejí do šatníku, jsou spíše nízkopříjmové, žijí dlouhodobě (některé celý život) ve velmi nestabilních a občas i děsivých podmínkách. Ukrajinské ženy, které k nám přicházejí, jsou z velké části klasická střední třída. Doma měly dobré bydlení, slušný příjem, nikdy nebyly v situaci potřeby. Pro mnoho z nich nebylo snadné si o pomoc říkat a mnoho z nich se také stalo našimi dobrovolnicemi a chodí nám pomáhat. A v posledních měsících přichází stále více podobných českých rodin. Dosud byly spíš na straně pomáhajících, po covidu, kdy přišly o část příjmů, a zejména po zvýšení životních nákladů v důsledku energetické krize teď každý měsíc řeší, jestli jim po zaplacení nezbytných nákladů zbývá například na nákupy oblečení. Nejlepší způsob, jak všechny tyto skupiny propojovat, je dobrovolnictví – občasná pomoc v šatníku, výpomoc při kulturních a společenských akcích, prostě aktivní zapojování do dění.

„Bezpečný prostor pro ženy a jejich rodiny“. Jakými způsoby se motto spolku snažíte naplňovat?

Vesna se i díky překotným událostem posledních dvou let stala místem, kam ženy přicházejí pro pomoc, radu i pro jakousi sounáležitost a pochopení. Najdou u nás oblečení, obuv, vybavení do domácnosti, hygienické potřeby, knížky, hračky, ale i dětskou skupinu, kroužky pro děti, kurzy a kluby pro zlepšování jazyka, rukodělné a umělecké aktivity, ale i psychologickou pomoc... Vědí, že se na nás můžou obracet se svými problémy. Pokud jim nedokážeme pomoci my, zprostředkujeme pomoc v jiných organizacích. Jsme velmi rády, že spouště ukrajinských žen jsme mohly nabídnout práci, která odpovídá nebo se aspoň blíží jejich kvalifikaci. Mnohé z nich už mluví velmi dobře česky a pracují i s českými dětmi a dospělými. Chceme zkrátka ženám, bez ohledu na původ nebo sociální postavení, dodávat jistotu a sebevědomí, aby se dokázaly prosadit a dělat v životě to, pro co mají talent a co je těší.

Děkuji za rozhovor a děkujeme za vše, co pro Brno děláte. Veronika Smyslová (redakčně kráceno)

Farní diář

5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
27. 8.	Pout' u Sv. Augustina a farní jarmark
11. 9.	Fotbal ministranti vs. otcové

Prázdninový pořad bohoslužeb

(platí od 3. 7. do 3. 9. 2023)

PO	mše svatá není
ÚT	18:00
ST	7:00
ČT	18:00
PÁ	18:00
SO	7:00
NE	7:00, 9:00, 18:00

(O slavnostech se může rozvrh bohoslužeb lišit.)

Modlitba papeže Pavla VI. k 1. Světovému dni modliteb za povolání dne 11. dubna 1964

(připomenutá letos papežem Františkem)

Ježíši, božský Pastýři duší, tys povolal apoštoly a učinil je rybáři lidí. Přitahuj k sobě i nadále horlivé a velkorysé duše z řad mladých, abys je učinil svými následovníky a služebníky. Dej jim podíl na své žízni po vykoupení všech. Otevři před nimi obzory celého světa. Ať jejich odpověď na tvé volání prodlouží tvé poslání zde na zemi, ať budují tvé mystické Tělo, jímž je Církev, a jsou „solí země“ a „světlem světa“. Amen.

Pozvánka na naši farní pout'

Milí farníci, jak jsme již psali, chystá se, na výzvu farní rady a zase po pár letech, naše farní pout'. Cílem této pouti bude významný poutní areál Hluboké Mašůvky u Znojma.

Toto poutní místo vzniklo kolem zdejšího léčivého pramene, jehož zázračné účinky byly písemně zaznamenány už v době předbřlohorské. Poutní areál se rozkládá na stránkách kolem potoka Svatoňovec. Srdce areálu tvoří Lurdská jeskyně se studánkou na dně údolí. Odtud se můžete vydat křížovou cestou ke Kalvárii. Cestou zpátky projdeme kolem Božího hrobu, a pokud Vám nebude vadit ještě malá procházka, můžete si projít stezku Sedmiboletné Panny Marie se sedmi zastaveními – dle domluvy.

Pout' se bude konat v sobotu dne 16. 9. 2023 a součástí poutě bude i mše svatá v místním kostele Navštívení Panny Marie, kterou bude sloužit p. Vrbacký.

Dopravíme se objednaným autobusem. Sraz účastníků bude v 9.00 u kostela, návrat v odpoledních hodinách. Na oběd půjdeme společně do předem vybrané restaurace na individuálně předem vybrané jídlo. Po přihlášení s vámi o jídle bude komunikováno.

Součástí poutě je možnost nabrání si vody z léčivého ramene – vezměte si v případě zájmu na vodu nádobu.

Přihlásit se je možné na e-mail : hana-josefina@email.cz paní Haně Josefíně, která pout' zajišťuje organizačně.

Uzávěrka přihlášek bude 30. 7. 2023. Prosíme o dodržení tohoto termínu vzhledem k nutnosti objednat autobus.

Po přihlášení od vás bude požadována záloha ve výši 150 Kč, která se použije na úhradu dopravy.

Pout' se bude konat při minimálním počtu zájemců 15.

Hana Hledíková

Diecézní muzeum slaví 30 let od svého založení

Diecézní muzeum založil tehdejší brněnský biskup Vojtěch Cikrle dne 1. června 1993. Ústřední myšlenkou bylo vytvoření prostředí pro dialog mezi starým dědictvím a novou kulturní tvář křesťanství.

Od založení se v Diecézním muzeu uskutečnilo 25 hlavních výstav, které

reagovaly na významná jubilea církevních dějin, připomínaly významné osobnosti i místa v diecézi. Mimo zmíněné instalace připravují pracovníci muzea také drobné výstavy, jichž se uskutečnilo již více než padesát.

Výročí Diecézního muzea připomene od 22. června do 1. října tohoto roku

výstava v kryptě katedrály sv. Petra a Pavla s názvem: „Via populi Dei / Cesta Božího lidu – Starý zákon v umění výtvarném“, která tematicky rozšíří stálou expozici Diecézního muzea o výjevy ze Starého zákona. Otevřena bude denně od 10 do 17 hodin, ve čtvrtek do 16 hodin.

Augustin • 8. ročník, číslo 82. • Datum vydání: 2. července 2023 • Další číslo vychází 3. 9. 2023 (uzávěrka 25. 8.).

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, náměstí Míru 377/7, 602 00 Brno. Tisk: Beez Bee, s.r.o., Mlýnská 264/56, Brno.

Redakce: Daniel Blažke, Alžběta Daňková, Martin Holík (kaplan), Gabriela Klačková, Marta Laudátová, Jitka Matějková (korektorka),

Lukáš Meduna (grafik), Petr Vrbacký (farář), Jaroslava Otradovcová, Filip Šebek.

www.augustinbrno.cz • e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz • Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přijímáme náměty a příspěvky do dalšího čísla zpravodaje. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.